

Sag C-374/04

Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division)

»Etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — selskabsskat — udlodning af udbytte
— skattegodtgørelse — forskellig behandling af hjemmehørende
og ikke-hjemmehørende aktionærer — bilaterale
dobbeltbeskatningsoverenskomster«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat L.A. Geelhoed fremsat den 23. februar
2006 I - 11676
Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. december 2006 I - 11718

Sammendrag af dom

1. *Fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — skattelovgivning*

I - 11673

2. *Fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — skattelovgivning*
(Art. 43 EF og 56 EF)
3. *Fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — skattelovgivning*
(Art. 43 EF og 56 EF)

1. Artikel 43 EF og 56 EF skal fortolkes således, at når en medlemsstat har en ordning, der skal forhindre eller mindske »kædebeskatning« og økonomisk dobbeltbeskatning af udbytte, der udloddes til aktionærer fra hjemmehørende selskaber, skal medlemsstaten give det udbytte, der udloddes til aktionærer fra ikke-hjemmehørende selskaber, en tilsvarende behandling.

Situationen for de aktionærer, som er hjemmehørende i en medlemsstat, og som modtager udbytte fra et selskab, som er etableret i denne stat, er sammenlignelig med situationen for de aktionærer, som er hjemmehørende i samme stat, men som modtager udbytte fra et selskab, der er etableret i en anden medlemsstat, for så vidt som både indenlandsk og udenlandsk udbytte kan være genstand for dels »kædebeskatning«, hvor aktionæren er et selskab, dels en økonomisk dobbeltbeskatning for så vidt angår de endelige aktionærer. Når det udloddende selskab og den modtagende aktionær ikke er hjemmehørende i samme medlemsstat, befinder den medlemsstat, hvor det udloddende

selskab er hjemmehørende, sig imidlertid ikke i den samme situation som den medlemsstat, hvor den modtagende aktionær er hjemmehørende. Situationen i en medlemsstat, hvori både de udloddende selskaber og de endelige aktionærer er hjemmehørende, kan ikke sammenlignes med situationen i en medlemsstat, hvori et selskab, som udlodder udbytte til et ikke-hjemmehørende selskab, er hjemmehørende, og hvor det ikke-hjemmehørende selskab udlodder udbyttet til sine endelige aktionærer, således at sidstnævnte stat i princippet alene handler i sin egenskab af den stat, hvor det udloddede udbytte har sin oprindelse. Når et hjemmehørende selskab udlodder udbytte til sine endelige hjemmehørende aktionærer, er det imidlertid i sin egenskab af at være den stat, hvor aktionæren er hjemmehørende, at denne stat indrømmer de endelige aktionærer en skattegodtgørelse, der svarer til det beløb, som det selskab, der har skabt det udloddede udbytte, har betalt forud i selskabsskat ved udlodningen af det pågældende udbytte.

(jf. præmis 55, 56, 58, 64 og 65)

2. Artikel 43 EF og 56 EF ikke er til hinder for, at en medlemsstat i forbindelse med udlodning af udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, indrømmer de selskaber, der modtager det nævnte udbytte, og som ligeledes er hjemmehørende i denne stat, en skattegodtgørelse svarende til den del af skatten, som det udloddende selskab har betalt af udbyttet, men ikke indrømmer en sådan skattegodtgørelse til modtagende selskaber, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som ikke er skattepligtige af udbyttet i den førstnævnte stat.

(jf. præmis 74 og domskonkl. 1)

3. Artikel 43 EF og 56 EF ikke er til hinder for, at en medlemsstat ikke udvider retten til en skattegodtgørelse ifølge en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der er indgået med en anden medlemsstat

vedrørende selskaber, der er hjemmehørende i denne anden medlemsstat, og som modtager udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i den første stat, til at omfatte selskaber, der er hjemmehørende i en tredje medlemsstat, med hvilken medlemsstaten har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, som ikke indeholder bestemmelser om en sådan ret for selskaber, der er hjemmehørende i denne tredje medlemsstat.

Den omstændighed, at de gensidige rettigheder og forpligtelser, som fremgår af den første overenskomst, kun finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af de to kontraherende medlemsstater, er en naturlig følge af bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster.

(jf. præmis 91 og 94 samt domskonkl. 2)